

som Dyr have, ingenlunde paa nært Hold kunne sammenlignes med menneskelige Nerver.

Formanden (Høgsbro): Da endnu flere Talere ere indtegnede, maa jeg hermed standse Forhandlingerne, der fortsættes i næste Møde i Morgen Middag Kl. 1. Forsaavidt Indenrigsministeren ikke skulde kunne være tilstede paa Grund af Forhandlingerne i det andet Thing, vil det efter Tilendbringelsen af de Kirke- og Undervisningsministerens vedrørende Affnit i Stedet for det Affnit, der angaar Indenrigsministeren, være nødvendigt at gaa til det Affnit, der angaar Rigsministeriet.

Dagsordenen for næste Møde, der holdes i Morgen Kl. 1, er altsaa:

Fortsettelse af anden Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1890 til 31te Marts 1891.

Mødet hævet Kl. 5. 15'.

Ser og firfundstyvende Møde.

Tirsdagen den 18de Marts 1890, Kl. 1.

Den eneste Sag paa Dagsorden var:

Fortsettelse af anden Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1890 til 31te Marts 1891.

Forhandlingen gjenoptoges om det i Gaarsmødet paabegyndte Affnit vedrørende Kirke- og Undervisningsministeriet nemlig:

Lovforslagets § 21, 1ste Del I—XII.

Betænkning Nr. 72—102.

Ændringsforslag Nr. 51—77.

Lovforslagets § 26 III.

Betænkning Nr. 209—222.

Ændringsforslag Nr. 185—194.

Tauber: Som Medlem af det Mindretal, der har stillet Forslag om at nekte Bidrag til Kirken i New-York maa jeg tillade mig at høre nogle Ord. Det har undret mig og flere af Udvalgets Medlemmer i meget høi Grad, at der overhovedet har kunnet fremkomme et saadant Forslag paa Finantsloven, thi vi kunne ikke se, at det er en Bevilling, som der overhovedet kan være Tale om at hde fra dansk Side. Hvad er der Spørgsmaal om? Der er Spørgsmaal om at bygge en Kirke i et fremmed Land. Og for hvem? For danske Mennesker? Nei, for Mennesker, der have sagt Farvel til Danmark og ikke længere have Noget med os at gjøre. Man tænker nu maaste paa de Udvandrere, som nu i stor Mængde komme fra Danmark til Amerika, men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at saa godt som alle disse Udvandrere have gennemgaaende Villet, saa at de, saasnart de komme til Castle Garden, blive bragte ind i en Sernbanevogn og kjørte Tusinder af Mile ind i Landet og faae Intet som helst med New-York at gjøre. Hvem er det derimod, der bliver tilbage i New-York? Det er Bundfaldet af Udvandrerstrømmen, Rønningsmænd, som ere løbne af Landet af en eller anden personlig eller kriminel Grund. Men skulle vi bygge Kirke særlig for dem? Det tror jeg egentlig ikke, der er nogen særlig Aarsag til. Den danske Koloni i New-York, om jeg maa udtrykke mig saa, bestaar ikke af danske Undersaater, men af dansksødte Mennesker, som have nedsat sig i Amerika og for en væsentlig Del ere bleve amerikanske Borgere, men for denne meget lille Koloni, som ingenlunde er trængende, er der ikke nogen særlig Grund til at offte 8000 Kr. for at sætte den i Stand til at forbedre eller udmykke sin Kirke. Skulde der overhovedet være Tale om Sligt, vilde der være langt større Aarsag til at hde Bidrag til Kirker i de Egne af Amerika, hvor danske Mennesker have nedsat sig i Tusindevis og dannet større Samfund. Dette gælder ingenlunde om dette Samfund i New-York. Jeg maa dog tillade mig at spørge den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet saavel som de Medlemmer af Udvalget og Thinget, der ere tilbøjelige til at støtte dette Forslag, om de ere villige til at tage den Konsekvens, som meget nødvendig paatrænger sig. Skulle vi saa hde danske Udvandrere Amerika rundt Bidrag til at opføre Kirker? Jeg tror, det vilde være temmelig sjerntliggende for os. Til Bedste for dem, som her i Landet vedblive at være danske Undersaatter, og hvis kirkelige Forsorg ifølge Grundloven paahviler os, træves der jo meget be-